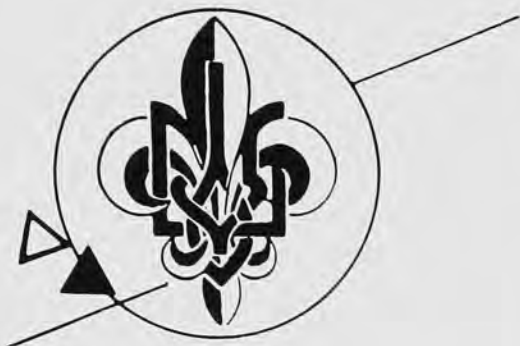

ЮН 19 АК 88

ТРАВЕНЬ — ЧЕРВЕНЬ 1988
MAY — JUNE 1988

«Юнак» — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця — всього 10 чисел
в році.
Видає Головна Пластова Булава.
Оформлення обкладинки на 1988 рік пл. уч. Коля
Савицький

ЗМІСТ

Сторінка

1. Софія Янів одержала почесний докторат
— д-р Б. Кузь
2. Треба нам знати: 50-річчя смерті Євгена
Коновальця
3. Микола Горбаль і його син
4. Святий Юрій на печатці Ярослава Мудрого — С.Г.
5. Наше гасло „За батьківську землю” — Подруга
Марта
8. Подарунок — Бурх
9. Пластуні вітали Папу в Аргентині — М. Литвин
11. Словник мудрої голови — Вілан
Пластун ніс Олімпійський смолоскип
12. Зелені Свята — Свято померлих — Г.Л.Н.
13. Молоде перо: Смачні українські вареники
— Надя Намурен
14. Вертеп Академії та Школи св. Юра в Нью Йорку
— Галя Кузишин
15. Лешетарський табір юнацтва в ЗСА
17. Хроніка: ЮМПЗ 1987 — Дика країна
Нарешті нагода
20. XXVI Пластова Орликіяда
21. Датки на Пресфонд „Юнака”

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право
виправляти мову, як теж скорочувати й
виправляти одержані матеріали згідно з
пластовою термінологією, пластовими
виховними напрямними та вимогами
юнацького віку читачів.

Редагує колегія

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. сен. Роман Копач

пл. сен. Тоня Горохович

ст. пл. Олесь Кузишин

пл. сен. Олександра Юзенів.

На обкладинці: св. Юрій — з видань ЮМПЗ — 1987

ЮНАК

ТРАВЕНЬ — ЧЕРВЕНЬ

MAY — JUNE 1988

Ч.П. 5-6 (284)

РІК XXVI

Інтернаціональне стандартно-серійне число

0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА “ЮНАКА”

\$20.00 американських доларів

Ціна одного прим. — \$2.00

YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2, Tel. (416) 769-7855

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N.Y., 11702. U.S.A.

З ДРУКАРНІ Мирона Баб'юка, 1525 Emerson St., Rochester, N.Y. 14606 U.S.A.

СОФІЯ МОЙСЕОВИЧ-ЯНІВ ОДЕРЖАЛА ПОЧЕСНИЙ ДОКТОРАТ УВУ ЗА СОРОК РОКІВ ДОСЛІДНО-ЕНЦИКЛОПЕДИЧНОЇ ПРАЦІ

У суботу 12 березня 1988 р. відбулася урочиста промоція відомої суспільно-наукової діячки Софії Мойсеович-Янів на доктора філософії Українського Вільного Університету. Цим високим відзначенням — вшановує УВУ Софію Янів як заслуженого працівника Наукового Т-ва ім. Шевченка (НТШ) в Сарселі, — зокрема за її сороклітню працю в Редакції Енциклопедії Українознавства (1947-88). С. Янів була незамінним секретарем і координатором редакційної праці під керівництвом пок. проф. д-ра Володимира Кубійовича, редактором чи співредактором кількох відділів, автором десятків статей та сотень гасел, як теж була відповідальна за добір ілюстраційного матеріалу. Ця праця продовжувалася і при підготовці англomовного видання цієї Енциклопедії, в характері редактора відділу „Преса” і співредактора відділу „Мистецтвознавство”.

Промоція відбулася після наукової доповіді, яку з рамени Факультету права і сусп. — економічних наук виголосив теперішній Ректор УВУ, проф. д-р Теодор Б. Цюцюра, на тему: „Правно-політичні і економічні аспекти Чорнобиля”, в якій наголосив нехтування охорони довкілля в сучасній Україні і катастрофічні наслідки цього занедбання.

Ректор Цюцюра був ініціатором номінації; він же сказав змістовне і сердечне шанувальне слово („Лявдаціо”) та відчитав грамоту номінації (за

традицією латинською мовою). В президії співдіяли обидва Декани — проф. д-р Г. Васькович і проф. д-р З. Соколюк.

В „лявдаціо”, поруч із заслугами для науки назвав проф. Т. Цюцюра етапи суспільно-громадської праці відзначеної — як пластової виховниці, активного члена УВО і ОУН (тричі арештованої), — згодом опікунки політичних в'язнів за польської і німецької окупацій.

Після промоції д-р С. Янів, при своїй подяці, накреслила умови праці в Редакції Енциклопедії — на тлі ідейної наснаги цілого покоління, що „жертвувало особистим для загального”, і тільки тому — при скромних засобах — можна було збірним зусиллям сотень розсіяних по цілому світі науковців створити велике діло — книгу про Україну. Серед почесних докторів УВУ д-р С. Янів є третьою жінкою, поруч з пок. Ольгою Кобилянською, (письменницею і сусп. діячкою Буковини) і пок. проф. Наталією Полонською — Василенко, киянкою відомим істориком. Енциклопедист С. Янів — галичанка і перша з пластунок.

Д-р Б. Кузь

Від Редакції: З радістю подаємо цю вістку про почесний докторат нашої Подруги Софії Янів, члена куреня УПС „Ті, що греблі рвуть” і сердечно її гратулюємо з приводу такого високого відзначення!

Софія Янів дякує за відзначення. За столом: Сенат УВУ, декан проф. Г. Васькович, ректор проф. Т. Цюцюра і декан проф. З. Соколюк. На столі: томи ЕУ, при появі яких співдіяла п. Янів.

Світлив: пл. сен. Г. Комаринський

50-РІЧЧЯ СМЕРТИ ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

Цього року ціла українська вільна спільнота у діаспорі відзначає 50-річчя убивства провідника Організації Українських Націоналістів Євгена Коновальця.

23-го травня 1938 року на вулицях Роттердаму згинув розірваний бомбою з рук большевицького агента полковник Січових Стрільців, провідник української підпільної організації і великий державний муж.

Євген Коновалець — уродженець Галичини вибився у Першій Світовій Війні як молодий військовик, організатор Корпусу Січових Стрільців, з якими провідник у ранзі полковника ішов в українському протинаступі на большевиків за звільнення Києва в 1918 році.

Після закінчення війни Є. Коновалець старався з-за кордону організувати збройне підпілля в Україні у сов'єтській і польській займанщині, а в 1921 році вернувся до Львова, щоб особисто розбудувати підпільну „Українську Військову Організацію” (УВО)

та нею кермувати. Із причини арештів та переслідувань польської поліції Є. Коновалець переїхав з дружиною Ольгою до Берліну, відтак до Швейцарії, де жив у Женеві та вкінці до Риму. Звідти провадив дією УВО, а передусім нав'язав контакти з політичними колами Німеччини, Великобританії Литви, Італії, Еспанії, Японії та інших держав, зорганізував політичну інформативну службу, яка інформувала чужинців про постійну підпільну боротьбу українського народу із займанцями та намагання до незалежності України.

Є. Коновалець підготував Організацію Українських Націоналістів, яка оформилася на місці УВО на спеціальному Конгресі у Відні 1929 року та обрала його своїм провідником. У тому ж році Є. Коновалець відбув широку поїздку по Америці і Канаді, зорганізував Українські Стрілецькі Громади, які стали початком українських громадських політичних організацій, що досі тут діють. Упродовж цих декілька років аж до травневого атентату в 1938 році полковник Є. Коновалець старався про широку політичну діяльність закордоном, а в Галичині та в УССР старався утримати націоналістичне підпілля, що усіми способами боролосся проти існуючої влади.

Є. Коновалець відзначався виїмковими здібностями як військовик, організатор і політик. Він здобув собі величезний авторитет і пошану серед українського народу, а особливо серед молоді. Тому його трагічна смерть від вибуху бомби, коли він був на 47-ому році життя, залишила серед тодішнього покоління незатерту пам'ять і бажання продовжувати боротьбу. В часі коли він був провідником усі сили українські були з'єднані в одній організації Українських Націоналістів і тому советські чинники так старалися його убити, що їм вдалося атентатом в дні 23-го травня 1938 року. Убивця, який прийшов на умовлену зустріч з пол. Є Коновальцем, як нібито післанець українського підпілля з УССР відтак по виконанні атентату втік на советському кораблі.

Несподівана смерть Є. Коновальця потрясла цілим українським світом, а особливим ударом була вона для дружини Ольги та 14-літнього тоді сина Юрка. Син Юрко помер відтак у цвіті віку на недугу пістряка в 1958 році, а дружина Ольга в 1979 році. Обоє вони поховані є в Римі, де жили довгі роки.

МИКОЛА ГОРБАЛЬ І ЙОГО СИН

Микола Горбаль народився 8 травня 1941 на Лемківщині — тієї землі нашої, з якої примусово виселив ворог її мешканців на чужину. Вперше його арештували КГБ-сти 1970. Відбувши кару 1977 року був арештований вдруге 1979 до 1984, втретє від 1985 до 1995. У 1980 році пристав до Гельсінкської Групи.

Миколі Горбалеві відомі всі болі українського патріота-дисидента:

- його позбавили життя на улюбленій Лемківщині,
- позбавили родини, прив'язання до якої у нього особливе,
- довгий термін покарання відбирає надію на його закінчення за життя,
- переживаючи долю України й останню її трагедію — Чорнобиль, страх за життя українських дітей, а з тим і сина.

У поезіях Горбала мова про біль. Але й про вихід з болю у духові вершини, що їх бачимо у двох поезіях, що їх тут подаємо.

Поезія „І капали свічки у фортецях і згасли...” мовить поет про боротьбу України за волю. Картина у ній: догорають свічки (герої) у фортецях, погасли вони!.. А на могилах розстріляної волі виросла кропива — покоління, їхні нащадки. Вони дивилися на світ ще як свідки боротьби своїх предків, вони знають пам'ятники героїчного минулого (а їх же так багато у нас!), але самі не продовжували цієї боротьби за волю своїх предків, бо побраталися з комуністами й пішли, як чорна чума (пошесна недуга, від якої гинули покоління народу) манівцями.

І капали свічки у фортецях
і згасли
а на могилах розстріляної волі
виросла кропива,
що споглядала на світ
чорними ямами бійниць.

А через відчинені навстіж
головні ворота
вийшла чума забуття
і пішла манівцями.

У другій поезії така картина: В Сибірі на кедровому частоколі розпинають українську мову (заборона її й інші форми нищення її тепер — кара за її вжиток!) Поет має викиди сумління, що міг боронити її, міг допомогти (так, як і ми всі, що тут зібрані, які в щоденному житті зневажаємо її, занедбуючи пошану її та популярність!).

Горбаль називає своє покарання „щасливою неволею”, „найвищим даром, бо позбувся страху”,

гордо став в обороні прав свого народу. А це високий злет його духу. Тому й дякує Горбаль добродетельному Ангелові, що зберіг його від сумніву, що зможе витримати тортури, і тим спокутувати своє мовчання. Боїться, що злочин мовчання, як гріх мучитиме його до кінця „докором у зіницях палаючого неба”.

Микола одружений і має сина, якого маленького мусів залишити. Йому він складає поезії і пісні бо ж він по званні учитель музики і композитор.

Микола постійно переписується із своїм сином, який вже тепер є у п'ятій класі. Ми дістали копію оригінального листа М. Горбала до сина Андрія і містимо його в цілості, бо він напевно для наших читачів буде цікавим, тимбільше що там батько порушує зі сином такі питання, які приходиться і нашим читачам пізнавати в українських школах.

20.VI.87

Любий синочку, здоров!

Ще в кінці травня написав Тобі листа з привітанням до дня народження. Лист рекомендований, і хоч мені й досі не дали квитанції, але запевнили, що відправлено. Лишається надіятися, що вже й отримав його. Я Тобі дякую за листа від 2.VI. Дуже втішний для мене лист, і я радий за Тебе, Андрійку. Аж віри не йму, що вже маю сина-п'ятикласника. „Історики моїми відповідями були задоволені”. Дуже славно! Нехай ці історики (розуміється, не вчителі історії) знають наших! І приємно, що даєш мені запитання, на які не можу не відповісти. На перший раз (напевне, як близькому родичеві) Ти задав досить легке питання. Ви там зараз у школі такими науками перевертаєте, що скоро, боюсь, не зможу відповісти на багато Твоїх запитань. Так можна й не пройти по конкурсу на Батька. Як щось не так відповім, синку, то вже мусиш мені пробачити, поправити, то так і я біля Тебе на старість ще чогось підучусь. У першому питанні сказано: розчин складається із 140 г. води і 60 г. солі. Скільки грамів становить 30% розчину? Якщо ця задача не має „подвійного дна”, то за моїми підрахунками, повинно бути 60 гр. Ще дозволю собі зауважити: краще розчин складався б із 140 г. молока і 60 г. меду.

Питання друге: в якому році (за свідченням істориків) був заснований Київ? Відповідь: У 1982 році святкували 1500-річчя Києва. 1982 — 1500 = 482. Отже, засновано 482 року після Різдва Христового. У романі-есеї про Київ „Мисленне дерево”, що друкувався в 10, 11, 12 Во журналу „Жовтень” за

минулий рік, Валерій Шевчук досить аргументовано доводить, що Київ було засновано ще на 100 років раніше — у IV ст. Відомо, що в 375 р. готи розбили військо антів (предків слов'ян) і плем'я полян, що жило на той час в Середній Наддніпрянщині, рятуючись втечею в лісах вгору по Дніпру. „Отже плем'я полян на чолі з трьома братами таки могло прийти в Київ в 70-х роках IV ст.” — доходить висновку В. Шевчук. А за легендами, один з учнів Христа, апостол Андрій, несучи нове вчення по світу і піднімаючись вгору по пагорбах, поставив хрест і сказав: „Тут буде стояти місто стольне в майбутньому великої держави”. А коли приблизно жили учні Христа — уявляємо, то не виключено, що Київ засновано ще раніше. А як за Твоїми історичними дослідженнями?

Андрійку, в травневому листі до Тебе написав кілька висловів із художніх творів. Освічена людина не може обмежитися тільки одним методом пізнання

світу, тому й виписав для Тебе. Письменник Енн Ветемоо говорить: „Розумних людей на світі було немало, і зараз теж зустрічаються. І кожен з них давав ниточку, а дехто і шнурочок, але в мене таке враження, що справжній мотуз, дійсну точку опори для світопізнання ми дістали б, сплівши всі нитки та шнурки в одне”.

Трохи хвилююся, чи дістав Ти попереднього листа, бо написав на вашу київську адресу, а ви на той час були в Москві. Завтра, Андрійку, в Тебе День народження. Цілий день буду на роботі, але увечері переглянемо Твої фотографії та почнемо за Твоє здоров'я. Будь нам здоровим.

І Тобі, мамо, вітання.

М. Горбаль

Р.. Якщо Ти з якихось причин не дістав вітального листа, наступного місяця продублюю його.

СВЯТИЙ ЮРІЙ НА ПЕЧАТЦІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Року 1955-го у Києві, при вул. Володимирській ч. 7 і 9, недалеко перехрестя вулиць Володимирської і Великої Житомирської, робітники розібрали два старі доми, щоб побудувати новий будинок. Коли копали рови під фундаменти нової будови, викопали багато фрагментів різних предметів домашнього і щоденного вжитку, як частини бронзових хрестиків, черепки глиняних посуд, два горщики з „фабричними знаками” княжих ганчарів у формі тризубів тощо, та останки хат-жителів зі слідами лав, стільців і лежанок-ліжок.

Тими знахідками поцікавилися археологи Києва та устійнили, що цю частину міста великий київський князь св. Рівноапостольський Володимир Великий (помер 1015 р.) прилучив до т. зв. дітинця, тобто центральної оборонної частини своєї столиці-города, отже ці знахідки походять із часів володіння його та його сина Ярослава Мудрого (978-1054). Археологи дуже пильно слідували за кожною найдрібнішою знахідкою, вивчали її та ідентифікували, а опісля робили свої висновки.

В одному місці робітники, розчишуючи останки хати-житла, на глиняній, твердовтоптаній долівці, запримітили маленький кружок величини гудзика від чоловічого плаща. Коли його видовбали з глини та розчистили з останків землі, побачили на ньому на обох плоских сторонах якісь рисунки.

Оглядаючи кружок ближче і точніше, запримітили на одній стороні, назвімо її лицевою, рисунок старовинного воїна-лицаря, певно святого, бо довкола його голови було закреслене випуклими крапками коло авреолі, з гарними кучерями волосся. Воїн був одягнений у широкий узористий плащ, який на правім рамені, під шиєю був застебнений фібулою — защіпкою. У правій руці він тримав довгий гострий спис, а на лівій круглий щит. На щиті крапками і лініями були замарковані оздобы. По обох боках голови був поміщений грецький напис, який по-українському значив „Юрій”. Рисунок святого воїна з написом був обведений кругом з випуклих крапок у формі медальйона.

Коли почали точніше приглядатися тому „гудзикові”, побачили, що по обох боках кружка, від краю до краю по його діаметрі був якийсь поздовжній горбик, випуклина, яка долом кінчилася доволі великою щербиною кружка. Коли почали в тій щербині довбати шпилькою, виявилось, що серединою кружка під горбиком-випуклиною була наскрізь дірка, яка навела офрагістів-дослідників печаток, що цей „гудзик”, знайдений майже у смітті на долівці хати, це дуже цінна історична пам'ятка, свинцева висла печатка, яка була причеплена до

грамоти при допомозі шнурка, який проходив крізь дірку під випуклою печатки. На відворотній стороні печатки, у медальйоні із крапок, був поміщений чотирьохрядковий грецький напис, який у першому рядку попереджав рівнораменний хрещик із розширеними кінцями. Напис перекладений українською мовою значить. „Господи, поможи слугі своєму Юрієві“. Значиться, Юрій власник цієї вислої печатки, помістив на ній зображення свого святого іменника-патрона св. Юрія Переможця.

Питання, хто був цей „слуга Божий Юрій“ дуже швидко вияснилося, бо археологи, офрагісти і

нумізмати — дослідники княжої Русі-України, пригадали, що майже таку саму печатку знайдено ще 70 років тому, 1896 р. на Чернигівщині, а такий сам образ св. Юрія є на срібних монетах, т. зв. срібниках, князя Ярослава Мудрого, якого християнське ім'я було Юрій.

Як бачимо, лицар-воїн, римський старшина, св. Юрій Переможець — патрон Пласту, був теж патроном наймогутнішого великого київського князя Ярослава Мудрого.

С.Г.

НАШЕ ГАСЛО „ЗА БАТЬКІВСЬКУ ЗЕМЛЮ!“

Як його запланували проводити в життя юначки з Гуртка „Ялиці“?

„... наша Гуцульщина — це скарбниця не лише чарів і краси, але завороженої в ній величній і буйної давнини народу нашого“

М. Ломацький: „Гомін гуцульської давнини“.

Сподобався юначкам твір „Тіні забутих предків“ М. Коцюбинського. Тому після лекції літератури звернулися до вчительки з проханням:

Пані Нагірна, велике прохання до вас — допоможіть нам всім, якщо можете, — почала Мирося. — Нам треба приготувати на курінні сходу проєкт про землю українську. гасло звучить „За батьківську землю!“, але що воно „каже“?

— Воно дуже гарне й багатомовне! — почала вчителька. В ньому мова про красу землі, її багатства, історію, тобто минуле, а також і сучасний її стан.

— Ми — наш Гурток „Ялиці“ хочемо свій проєкт присвятити Гуцульщині, — продовжувала Марта. Ми вже щось знаємо про цю землю.

Гуцульщина!.. Про неї стільки всього гарного можна подати. Письменник Михайло Ломацький, наприклад, висловився, що ця земля — це дорогоцінна квітка, вона вічно зелена, буйна, розспівана й усміхнена. Вона чарами окутана, таємницями закрита, казками сповита. А її люди — це діти природи, в її красі вони бачать самі себе, черпають з неї життєву мудрість, і люблять, як рідну матір. Гуцули дуже побожні через те, що серця їхні сповнені вдячності Господеві, що подарував їм світ краси. Я тішуся, що ви, дівчатка, хочете ближче Гуцульщину пізнати. А я, очевидно, допоможу вам матеріалами й порадами. Порозумійтеся з своїми товаришками й приходьте до мене в найближчу неділю по полудні на додаткову лекцію. Буде й у нас „недільна школа“! Пам'ятаєте з історії про недільні школи в містах України в XIX сторіччі?

— О, яка добра наша пані Нагірна! Дякуємо, дуже дякуємо! — загомоніли дівчатка прощаючись з вчителькою, виходячи зі школи. — Ми прийдемо в найближчу неділю о годині четвертій! Допобачення!

По дорозі розмовляли про „Тіні забутих предків“, заперечували, що предки гуцулів забуті. Багато й так гарно написав про них Коцюбинський, а те, що сказала пані Нагірна про чари, якими окутана ця земля, їм подобалося. Вони хочуть пізнати їх — і чари, і красу природи, і минуле та теперішнє Гуцульщини.

Прибувши в умовлений час до вчительки, дівчатка уважно оглядали бібліотеку, картини заки пані Нагірна прийшла до них з кухні.

— Ви хочете глибше пізнати Гуцульщину, — почала вчителька, — хочете переводити гасло „За Батьківську Землю!“ у пластове життя. Гарне гасло! Попробуймо його подати молодшим дітям (ну, ви ж уже, сподіваюся, знаєте дещо) приступніше. Чому ж вам подобається Гуцульщина?

— Ми любимо гори, ліс, мандрівки на верхи, звідки багато й далеко видно! — озвалася Марічка.

— Мені дуже подобаються їхні дерев'яні церкви — поспішила Катруся. Тато має такий альбом їх. Чудові церкви в тих горах!

— Гуцули мають гарні одяги, танці, пісні, такі їхні коломийки веселі. Ми так любимо співати їх на ватрах, — додала Наталя.

Вони вміють багато всього майструвати — сопілки, трембіти, свічники, рами до образів, скриньки — різне гарне з дерева. А також і кераміка їхня славиться, моя мама її дуже любить. А які їхні хати гарні — внутрі й зовні. Не диво, що так у книжках багато про них пишуть — про їхні звичаї, обряди, традиції, — подала Марта, що побувала вже в Україні.

— Гуцули дуже старий народ в них ще багато залишилося з поганства, хоч вони дуже побожні християни. Вірять у добрі й недобрі лісові істоти — нявки, шезники, чугайстри, арідники, а все це тіні їхніх предків — поган? Чи так, пані Нагірна? — запитала Миросю.

Трембітають трембіти в зелених Карпатах.

Фото П. Приходька

Так, Миросю! Тішуся, що ви подали те, що вам подобалося в гуцулів. А щоб ви пізнали їхні таланти, то прочитаємо ось про те, як гуцулка мама розповідає Василькові про злого Ірода і Святу Родину, коли мусіла втікати й прибула в наші Карпати. Ледве живі прибули до хатки на горбочку й попросили господарів їх переночувати. А господарі, хоч самі не багаті, зраділи гостям, бо така вдача їхня. Приповідка ж каже: Гість в дім, Бог з ним!'' Запопадлива господиня нагодувала, напоїла теплим молоком гостей, постелила на ліжку для Матері Божої і Ісусака, старенький Йосип спатиме на печі, а домашні на лавці. А рано по сніданку гості почали збиратися в дальшу дорогу. Дякували господарям, кажучи, що таких добрих і гостинних людей, як вони, ще не зустрічали. Коли ж господарі почули, що вони вже довго мандрують, а тут зима холодна, морози, не пустили гостей. Намовили перебути в них аж до весни. А весняні води принесли вістку, що лютого

Виспівують цимбали під умілими руками Миколи Ковцуняка і скрипка Галини Яворської — учасників художньої самодіяльності з Коломиї на Івано-Франківщині.

царя вже нема — вмер! І тоді вже гості сказали, що повертаються у свій край. Збіглося все село прощати їх. Два найбагатші газди привели два коники — для старенького і для Мами з Дитиною. А осликові, що залишався, кривди не буде!

Коли ж посідали подорожні на коні, від Дитинки вдарила така ясність, що в людей на хвилинку

осліпли очі. Чудо якесь побачили люди! І найстарший в селі газда закричав на весь голос.

Вчителька перервала розповідь і подала книжку Марічці, щоб читала з неї Марічка — знана декламаторка зворушена змістом розповіді, продовжувала його з книжки читанням:

Людкове — та ж це Матінка Божа, Пречиста Діва Марія зі Сином Божим, Ісусом Христом! А старенький чоловік — це їхній опікун, святий Йосип. Люди, почувши це, впали на коліна, хрестилися, молилися...

„Боже, Боженьку наш, а ми не знали, яких ми дорогих гостоньків мали!”

Довго клечіли й гледіли за від'їжджаючими. А Матінка Божа все си назад оглядала і світової рукою махала...

Велика ласка спала на Горбових-господарів і на все те село — ласка й благодать.

Горбові стали дуже багатими — самі не знали звідки то багатство прийшло до них. Та й усе село дуже забагатіло — стало найбагатшим у горах. Горбові мали лиш одного сина — вродився їм того самого року, коли від'їхали від них Божі гостоньки. Назвали його Йосипом.

Вони дожили великої старости діждалися й унуків. Обое одного тижня повмирали — легку мали смерть. Син справив їм такий похорон, якого ще доси не виділи в горах”.

Марічка перервала читання, а дівчата по короткій задумі почали питатися:

— Пані Нагірна, чи це справді могло бути, щоб Свята Родина була аж у Карпатах? — озвалася Оленка.

— Чи це тільки так могли уявляти собі колись давно-давно наші гуцули з побожності? А відколи живуть гуцули в Карпатах? Ми того не вчилися! — дивувалася Оля.

— А чому ясність стала над Ісусиком шойно при від'їзді, а не в іншому часі? — запитала Наталя.

Вчителька порадила дівчатам подумати над цими питаннями. А при наступній зустрічі буде довша розмова на цю тему, і тоді, якщо треба буде, вона подасть свої пояснення.

Подруга Марта

Запитання:

1. Чому „Ялиці” задумали працювати над темою „Гуцульщина” для підготовки до уведення гасла „За батьківську землю!” в життя? Що в цій темі особливого?
2. Яку характеристику Гуцульщини подали юначки на запитання вчительки?
3. Чим це пояснити, що гуцули дуже багато мають талантів, також створили цікаві вірування, традиції, звичаї, легенди?

МОРСЬКИЙ ТАБІР 1988

30 ЛИПНЯ -

6 СЕРПНЯ

Bald Eagle
Lake

Bald Eagle
State Park

Milesburg, PA

зголошення

та
інформації

Даян Гандзіч

D. Handzy

1379 Dawn Drive

Maple Glen, PA 19002

(215) 643-9761

25 КУР. УСП ЧОРНОМОРЦІ

ПОДАРУНОК

Сьогодні день св. Юрія. Цікаво, що сталося з моєю іконою, де вона тепер?... Ікона...

* * *

Був погідний липневий ранок у Греції. До від'їзду залишилося ще тільки кілька годин. Вузькими вуличками Атен йшла молода дівчина, розглядаючись довкола; тут каварня, в якій уже в цій ранній годині грецькі парубки вели розмови, попиваючи „узо“, там маленька візантійська церковця, перед якою при столі сидів старенький священник з довгою бородою. Тут крамниці, різьбарні, а там — ще одна святиня.

Час до часу очі дівчини підносилися, щоб спочити на Акрополісі. Три дні в Атенах закоротко, щоб усе оглянути, але досить, щоб назавжди остати зачарованою тієї античності, що так скромно стоїть поруч наймодерніших будинків. Тому дівчині здавалося, що біло-сивавий мармур святинь на Акрополісі і цих інших, розкиданих по місті, мав свою власну мову — вона немов чула шепіт цього мармуру.

Не диво, що хотіла саме із цієї прекрасної Греції привезти подарунки додому. Тому в цих ранніх годинах перед від'їздом вибралася на розшуки. Вже купила кілька дрібничок родині, а ще так дуже хотілося привезти щось... йому! Але що? Покищо крам у виставах ніяк не відповідав тому „щось“, що мало бути тільки для нього.

Оглядаючи вистави, вона йшла, оминала великі вулиці — її манили ці маленькі, сховані. Знову її очі піднялися — на Акрополіс, а спускаючи зір, затримала його ще на мить на протилежній горі. Це був... ага — вже пригадує, вчора говорив їм провідник їхньої групи — це монастир св. Юрія!

Св. Юрій... Та це ж тут, у Греції, почався його культ! Та це ж вона йому, Юрієві, привезе щось із Греції пов'язане з його святом!

Вона пішла далі шукати ікони його святого. Поспішно входила від однієї до другої крамниці, різними мовами й руками старалася вяснити продавцям чого бажає, бо час тікав і за пів години треба було від'їжджати з готелю.

Однак важко було найти таку ікону, як вона її хотіла — ніодна не була їй до вподоби. Ось, ще одна крамниця, чи варто заходити?...

І саме знову, немов нехотя, поглянула на білий мармур Акрополісу та рішила, що без такої ікони не тільки не зможе вяснити йому шепіт білого мармуру, синь Середземного моря, але і так багато, багато інших переживань...

Увійшла до крамниці, розглянулася — нема. Але ось виходячи, побачила малу ікону св. Юрія. Ця ікона їй така знайома — Юр, і білий кінь, і змії — так як завжди були в її уяві.

Кілька хвилин торгу з греком, і струнка постать дівчини бігла з малим пакуночком у напрямі готелю. Там вже її чекали з від'їздом.

На питання не відповідала — якось не було ані сили ані охоти вяснювати, що оце найшла інакший від усіх дарунків — що це символ, і дійсність, і дорогоцінність.

А коли автобус їхав на летовище, її очі з вдячністю зупинилися на білому мармурі монастиря св. Юрія.

* * *

Коли з літака вперше показалося побережжя Америки, вона з нетерпеливістю уявляла вже, як буде розповідати йому про свою подорож, як подарує йому цю ікону.

Зараз увечері подзвонила.

— То Ти вже є?

— Так, Юрку, це я.

Зустрілися ще цього вечора. В авті вона відразу відчула, що щось не так. Чомусь так важко йшла розмова...

— А як було?

— Гарно, але...

— А що Ти робив?

— Працював, але...

Світла авта відбивалися на мурах кам'яниць. Хоча вони були сірі-чорні, запорошені, а то й цеглясті, вони пригадували їй білий мармур Акрополісу і шепіт монастиря св. Юрія...

Якось непевно подала свій подарунок.

— Це щось для Тебе.

Він поволі розпакував, і ціле обличчя в ньому роз'яснилося. В очах появилася призабута теплота, а на устах заграла давня, щира усмішка:

— Юр, і то на білому коні!

Ніяковість зникла. Розмова, веселість, сміх... Здавалося, що всі зірки сяли, місяць моргав, а мури сірого довкілля грали найкращу мелодію молодих сердець.

Але це не було довго. При прощанні — знову ніяково. Чомусь ніхто не хотів дивитися на зірки, ніхто не хотів бачити білого коня...

— Кінь, зірки — це все Твоя фантазія.

Із цими словами зчезла легкість і щось немов принизило до сірої буденщини.

— Білий мармур не говорить, не співає, не шепоче — це все твоя фантазія. Це все у Греції, як і синь моря — там, а ніколи тут... Ти втікаєш від реальності. А реальність це... це... зрозуміння, що те що було колись, було лише колись...

Вона не відповідала, лише витягнула ікону до нього:

— Але, Юрку, зрозумій, ікона...
Бракувало їй слів. Вона таки не вміла йому
вияснити.
Розійшлися...

* * *

Сьогодні — день св. Юрія. Що сталося з іконою?
Чи десь забута лежить присипана порохом слів:
„...та це лише Твоя фантазія”...

Чи, може, висить у кімнаті та пригадує йому, що
є і білі коні, і зірки, і лицарі і білий мармур, що
шепоче?...

Колись — не вміла йому сказати, що думає.
Сьогодні — не вміє запитати:

— Де ікона?...

Бурх

ПЛАСТУНИ ВІТАЛИ ПАПУ В АРГЕНТИНІ

Пл. уч. Леся Павлишин і пл. уч. Нестор Коваль з дарами для Папи Івана, Павла II

Рівно перед роком Аргентину відвідував Папа Іван Павло II і при тому відбув візитацію Української Католицької Катебри св. Покрови в Буенос Айрес та мав окрему зустріч з українською молоддю.

Від цієї молоді з привітанням і дарунками для Папи виступили дві пластунки та двох пластунів, яких українська громада вибрала до цієї почеси. Пл. уч. Леся Павлишин і пл. уч. Нестор Коваль в гуцульських строях передали Папі різьблену тарілку та гуцульський капелюх, а ст. пл. Павля Балук і ст. пл. Юрій Гуренюк в полтавських строях принесли в дарі вишивану скатерть і різьблену касетку, в якій

Ст. пл. Павля Балук і ст. пл. Юрій Гуренюк з дарами для Папи Івана, Павла II

були три прегарно написані писанки. Відповідне привітання сказала ст. пл. П. Балук, яка просила Папу Івана Павла II про молитви за Україну і дякувала, що він з українцями Аргентини започаткував їхнє відзначування 1000-річчя Християнства. Зустріч із українською молоддю тривала пів години і в часі її хор „Сузір'я” відспівав кілька пісень а танцювальні молодечі групи „Просвіти” і „Відродження” відтанцювали кілька танців. Зустріч зробила велике враження на нашу молодь, а наша вірна дописувачка пл. сен. Марія Литвин зробила із четверо пластунами окреме

інтерв'ю, щоб довідатися про їхні думки з приводу цієї події. Вона поставила їм чотири питання а це:

1. Які були твої почування, коли тебе вибрали враз із твоїми пластовими друзями від всієї української молоді вручати дари Святішому Отцеві?
2. Чи ти знаєш чому припала тобі така честь?
3. Що ти відчував/ла коли прийшла хвилина вручати подарки?
4. Які у тебе враження із безпосередньої зустрічі зі Святішим Отцем?

На перше питання усі четверо відповіли подібно, що вони були дуже раді, відчували честь не лише для себе, але для Пласту і своїх родин. Зате ст. пл. П. Балук завважила, що їй завжди припадали різні відповідальності. Вона бере це під увагу, що всі „вибрані“ були пластуни. „Перший із наших Головних Обов'язків“ пише вона — „каже нам, що пластун любить Бога і Україну і ось тут відчули ми вагу цієї любові. Пластуни є приміром не тільки для самої своєї організації, а для цілої нашої спільноти. Це пішло в світ: не тільки „існує“ український нарід, але також у діяспорі живе українська молодь — надія цього народу.

На питання ч.2 відповідь не була однакова. Пл. уч. Л. Павлишин, що є хорунжою і заступницею курінної куреня УПЮ-ок ім. Лесі Українки думає що тому, що вона від наймолодших літ належить до української школи, до Пласту, виконує свої релігійні практики і добре говорить українською мовою.

Пл. уч. Нестор Коваль також хорунжий куреня УПЮ-ів ім. Святослава Завойовника вважає що тому, що він вихований в українському дусі і добре знає українську мову.

Ст. пл. Павля Балук, крайова референтка УПН-ок відчуває особливий обов'язок працювати на користь української церкви бо вона унука священика, а ст. пл. Юрій Гуренко думає, що його вибрали бо він виконує свої християнські обов'язки та бере активну участь у Пласті та взагалі у житті громади.

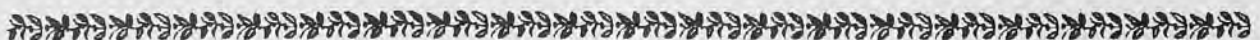
На питання ч.3 про відчущання при вручванні подарків то усі четверо признаються, що відчували сильне зворушення, були всі дуже нервові та близькі плачу але доброта і сердечність, з якою Папа Іван Павло II віднісся до них затерла відразу все. Ст. пл. П. Балук каже що „без жадної проблеми я могла з ним розмовляти, бо він чувся між нами добре. Між нами — це значить між українською молоддю, в українській церкві, з нами українцями. Бо в тій хвилині наша українська церква розпочала свої святкування 1000-річчя Християнства, в тій хвилині вся наша громада була злучена в одне“.

Представники української молоді: Н. Коваль, Л. Павлишин, П. Балук і Ю. Гуренюк з Папою Іваном Павлом II. На ліво від Папи Владика Андрій Сапеляк, на право примас аргентинської Католицької Церкви Кардинал Хуан, Карльос Арамбурю

На останнє питання, які враження із зустрічі із Папою пл. уч. Л. Павлишин відповіла: „Відповідини ці для нас незабутні. Папа розпочав з нами святкування 1000-річчя Християнства у нашій батьківщині. У його словах ми відчули любов до нашої страдальної Церкви, до нашої України та нашого народу“. Пл. уч. Н. Коваль каже: як я побачив на телебаченні Службу Божу в Квітну Неділю, де мільйони людей, а переважно молодь зійшлися, щоб послухати слова Папи, я здав собі справу, яку велику честь я мав, що міг вручати йому дарунки і бути біля нього“...

Ст. пл. П. Балук думає що „Папа знає, що для нас означає наша церква, наш нарід. Він зрозумів, що ми від нього хотіли, яких слів ми від нього потребували, як ми його чекали... А тепер то тільки працювати, кричати світові хто ми є!!! Що переживають наші брати в далекій батьківщині!!! Особисто думаю, що цей великий обов'язок припадає на нас, молодих зорганізованих у різних організаціях чи товариствах. Це є наш великий „хрест і над тим українська молодь в діяспорі мусить сильно працювати“. Ст. пл. Ю. Гуренюк каже, що „Зустріч зі святішим Отцем лишила мені враження, що він дуже журиться українською проблематикою, і тому він нас окремо відвідав, щоб вони більше про нас знали, зацікавилися нами і також могли допомогти нашому поневоленому народові. Своєю гостиною у нас, Папа відзначив Україну у боротьбі проти московського атеїзму і дав можливість світові довідатися що святкування 1000-річчя Християнства є українським, а не російським ювілеєм.

СЛОВНИК МУДРОЇ ГОЛОВИ

Коли гарячий не є гарячий, а солодкий не є солодкий?

Пригадуймося — по чім найлегше пізнати, що пластун чи пластунка знають добре українську мову? Чи по тім, що він чи вона говорять українськими словами? Ні, не зовсім. Бо можна вживати українських слів, але не говорити по-українському. Знати українські слова замало. Вони мусять бути ПРАВИЛЬНО ВЖИТІ і складені В УКРАЇНСЬКОМУ ПОРЯДКУ, цебто в українські речення. У кожного, хто знає іншу мову ліпше як українську, є нахил перекладати в думках слово за словом із мови йому ближчої на українську. А цього робити не можна, бо виходять часто дурниці, а то й сміховинки. Пригадується такий старий шкільний жарт:

— Івасю! А як буде по-нашому strawberries with whipped cream? Івась без надуми: „Солома-бері з батіг-крім.” (бо „whip” по-українському „батіг”). Івасева відповідь смішна, але чи знаєш ти правильну? Подумай і перевір свою відповідь на стор. 14 цього числа. Одна з небезпек дослівного перекладу з одної мови на другу є в тому, що слово у кожній мові має звичайно кілька значень, але не всі значення у двох різних мовах збігаються. Це найкраще показати на прикладах. Всі знаємо, що англійське слово „hot” по-українському є ГАРЯЧИЙ. Але не завжди. Ось приклади висловів, в яких воно має інше значення, і які нам варто запам'ятати:

hot food — гострий, пекучий або пікантний харч (напр. мексиканський)
hot temper — запальна вдача, запальний темперамент
hot music — збудлива, хвилююча музика
hot wire — дріт під напругою, живий дріт
hot spot — перегріте місце (в чомусь)

hot color — крикливий, яскравий колір
hot merchandise — крадений товар
hot (radioactive) — радіоактивний.

Очевидно всі ми знаємо, що hot dog це КОВБАСКА, але мало хто знає, що в Україні цього роду ковбаска має назву СОСІСКА.

А ось приклади випадків, коли „sweet” не відповідає українському СОЛОДКИЙ:

sweet butter — несолене масло
sweet water — прісна вода
sweet girl — мила дівчина чи дівчинка
sweet voice — мелодійний голос, приємний голос
sweet temper — м'яка вдача
sweet pea (or other flower) — запашний, пахучий горошок (чи інша квітка)
sweet tooth — пристрасть до солодкого.

Як третій приклад покажемо, що англійське слово „dry” не все перекладається як СУХИЙ:

dry book — нудна або скучна книжка
dry cleaning — хемічне чищення; хемічна чистильня (підприємство)
dry wit — стриманий гумор
dry run — пробний перебіг (якоість дії)
dry facts — голі факти.

Оці наведені приклади сполучень слів, при яких дослівний переклад з англійської мови є помилкою, показують нам, що перекладати треба цілий вислів, а не поодинокі слова. Правильних перекладів ми мусимо вчитися від осіб, що знають українську мову ліпше від нас, а у випадку сумнівів треба заглядати в англійсько-українські перекладні словники.

Вілан

ПЛАСТУН НІС ОЛІМПІЙСЬКИЙ СМОЛОСКИП

Від Редакції: Поміж носіями олімпійського вогню на відкритті XV Олімпійських Ігор у Калгарі, Канада було також чотирьох українців. Один із них це наш відомий юнак, про якого ми вже писали на сторінках „Юнака” п.л. розв. Ж. Шулякевич з Вінніпегу, тепер курінний 7-го Куреня Уню-ів ім. Святослава Завойовника. Він пластує від дитинства, був на численних таборах, а останнього літа на ЮМПЗ 87

в таборі розвідувачів. Там його вибрали „зоряним грачем” відбиванки та капітаном дружини. Він взагалі вибивається у різних спортах зокрема в легкоатлетичі, відбиванці і кошиківці а також в грі „крикет” яку навчився в часі перебування з батьками в Австралії. За свої шкільні оцінки він дістав золоту медалю. Свої переживання при несенні олімпійського смолоскипу Ждан сам описує для „Юнака”.

Пл. розв. Ждан Шулякевич несе олімпійський вогонь.

Цього року відбулася в Калгарі XV Зимово Олімпіада. Першою частиною цих змагань було перенесення олімпійського вогню з Греції до Калгарі. У вересні 1987 року вогонь перенесено з Атен на східне побережжя Канади. Сім мільйонів осіб зголосилося, щоб нести цей вогонь через цілу Канаду.

Я зложив подання 400 разів, щоб могли бути учасником несення смолоскипу. Одного дня прийшов лист з повідомленням, що я буду нести смолоскип на одному кілометрі. Мене вибрали враз із 6200 іншими, які створили найдовшу олімпійську штафету в історії спорту. Мене повідомили, що я буду бігти 15-го січня 1988 року в південному Вінніпегу, біля 8-ої години ранку.

Того дня я встав о год. 4-й рано та поїхав на призначене місце зустрічі учасників. Там я дістав жакет, штани і шапку. Збирачі тепер платять 5,000 дол. за такий жакет, а 900 за шапку. Це убрання є дуже гарне і мені воно сподобалося. Нашу групу завезли на місце бігу і поমалу ми один по одному несли олімпійський вогонь. Хоча було зимно люди вже від 5-ої години рано чекали на олімпійський вогонь. Тисячі осіб стояло на дорозі, діти хотіли доторкнутися смолоскипа і бігли поруч мене. Смолоскип багато не важив (ок. 3 фунти) і як я закінчив свій кілометр, я не був змучений, але дуже вдоволений.

Цей біг через Канаду зворушив і заторкнув багато людей. Один хлопець біг за свого брата, що утопився, другий хлопець-каліка мав на кріселку взяти смолоскип. Я цей день також ніколи не забуду. Тепер я можу собі уявити, як почувуються олімпійські змагуни коли їм вручають медалі та грають їхній національний гімн.

пл. розв. Ждан Шулякевич

Із церковно-народніх звичаїв християнської України

ЗЕЛЕНІ СВЯТА — СВЯТО ПОМЕРЛИХ

Із Зеленими Святами вяжеться теж поминання мертвих, тобто культ предків, походження якого на Україні сягає дохристиянських часів. Зокрема наша Східна Церква поширила цей культ (поминальні дні: третини, девятини, сорочини або чотиродесятини, які сягають апостольських часів і до наших часів зберігся Студитський Монаший Устав, списаний коло 980 р. в Царгороді в якому є згадка, що в зелену суботу усі монахи йшли на цвинтар молитися за померлих монахів. Після наших визвольних змагань в Галичині на Зелені свята йшли з процесією на могили тих, що віддали своє життя за рідний край і там служились Панахиди за спокій їхніх душ. У відміну від інших народів, які святкують пам'ять померлих осінню чи в зимі, тобто, коли природа завмирає або скована в льоді, на Україні пам'ять померлих відбувається в цей час, коли природа оживає і розгортається в повному розквіті, тобто подає надію на нове життя, позамогильне, в якому померлі єднаються з живими. Тоді, коли в інших народів смерть збігається з

обмертвінням природи на Україні відроджене життя природи стає символом гробів предків, основою віри у спільноту живих і мертвих, об'єднаних у покоління.

У деяких областях України у день П'ятидесятниці (Зшестя св. Духа) після Літургії, йшли хресним ходом до криниць і кропити їх свяченою водою. На зворотному шляху священник обходив усе село й теж кропив свяченою водою; ті з прохожан, які бажали повного посвячення будинків, виносили до воріт стіл, покривали його обрусом а зверху клали хліб і сіль. Священник зупинявся біля такого стола і прочитавши євангеліє, заходив до хати і кропив свяченою водою всі стіни, а потім кропив усі господарські будинки.

У „Зелену суботу” здавна існував звичай поминати самогубців і тих, що згинули або „пропали без вісті” десь на далеких дорогах.

Г.Л.Н.
За „Шляхом”

СМАЧНІ УКРАЇНСЬКІ ВАРЕНИКИ

Не буду писати про історію вареників, бо, поправді кажучи, не могла точно довідатися, звідкіля взялися вони в Україні, хто їх почав робити і чому вони стали такою традиційною стравою. Знаю тільки одне, що вони смачні, з чим би ви їх не зробили: чи то з картоплею, з сиром, з капустою, чи навіть з ягодами. До того ж чула, що вже запозичили від нас інші люди та вживають їх по ресторанах, як делікатес.

Одного дня моя мама наварила багато вареників з різною начинкою, бо була okazія мати зустріч з друзями, тому й приготувала вареники. Я, правду сказати, не дуже їх споживала, мабуть, через те, щоб не виглядати пізніше самій товстою, як той вареник. Але подивилася на них і просто не могла стриматися, щоб не з'їсти пару вареників.

Взяла спершу з сиром — посмакувало, а потім, думаю, дай раз наїмся, щоб не кортіло, а потім уже не буду їсти. Набрала повну миску різних вареників, вийшла надвір і сіла на лавці, яка стояла під розкішною ялинкою. Була якраз гарна соняшна погода, холодний вітерець гойдав гілки ялинки, та й двір виглядав дуже гарно, бо навколо було багато різної зелені і квітів. Вигляд всього навколишнього і запах вареників додавали апетиту. Дуже вони мені тоді смакували, а на той привабливий запах прийшов ще й сусідський пес, якого звали Вілі.

Він сів навпроти мене й пильно стежив за моїми рухами, як я уминала вареники. Кинула я йому один з картоплею. Нехай, думаю, і австралійський пес спробує українських вареників! Ухопив він його і проковтнув за один раз. Мені здалося, що він два дні не їв! Кинула другий — і той пішов слідом за першим.

Тоді я пішла і принесла ще декілька вареників, і так той Вілі з'їв аж дев'ять. Але на цьому це чагування не закінчилось. Де не взявся здоровий сірий сусідський кіт, який досі десь, мабуть, спав під

хатою, і, почувши цю дарову перекуску, почав і собі нявкати. Терся біля мене, позіхав та простягав по траві свої лапки. Ох, подумала я, і чого мене принесло сюди надвір їсти?

Пішла я знову до хати по вареники. Та добре, що в хаті нікого саме не було і ніхто не бачив, як зникали вареники. Нагодувала я й кота варениками.

Сиджу я собі після цього і задоволено думаю, як смачно наші українці уміють готувати страви! Але ті вгощення на тому не закінчилися: той пес Вілі, а за ним і сірий кіт почали приходити до нашого двору кожного дня! І коли на вечерю були вареники, я завжди виносила їм обом кілька вареників.

А одного дня прийшов і наш сусід та й питає, чи не турбують нас його пес та кіт:

— Ви мусите бути гарними людьми, що мої пес та кіт так полюбили ваш двір і вас, що все товчуться тут?

— Та, правду кажучи, й не знаю, — відповідаю йому, — чи вони нас полюбили, чи наші вареники...

Але він не міг зрозуміти, що то за слово „вареники“, і зайшов до хати та сам побачив і покуштував цю чародійну страву, яку мама страшно любить і завжди має заморожені в холодильнику, на випадок скорої вечері.

Наступного дня вся вулиця знала про наші смачні традиційні вареники та інші страви. Після цього стали ще більше цікавитися не тільки стравами, а й іншими українськими речами.

Скільки тоді похвал було про наші вареники, що це й мене змусило більше їх їсти, і я вже не звертаю тепер уваги, чи дуже потовщаю від них.

Надя Намурен

Надя Намурен, 20 років. За це оповідання дістала третю нагороду в 30 доларів на 10-му конкурсі молодечої творчості, який проголосив Літературно-мистецький клуб ім. Василя Симоненка в Мельборні, Австралія.

ВЕРТЕП АКАДЕМІЇ ТА ШКОЛИ СВ. ЮРА В НЬЮ ЙОРКУ

Три володарі приносять дари Новородженому Ісусові

В п'ятницю 29 січня та в неділю, 31 січня 1988 року, учні школи та Академії св. Юра в Нью Йорку виконали, з нагоди 1000-ліття хрещення України, „Вертеп”, який нагадував старовинний український вертеп з цитатами із св. Письма, літопису, Т. Шевченка, П. Куліша та інших.

Для учнів ці два виступи були великою подією, бо ж багато часу мусіли присвятити, поміж навчанням в школі, щоб вивчити свої ролі, та щоб все ішло гладко.

Коли заля заповнилась батьками й гостями і світло притемнилось, всі виконавці напружено чекали на свій виступ. Хор дітей почав колядкою „Бог Предвічний” і тоді перед глядачами віджив вертеп. Як колись в 17-ому столітті, він складався з релігійних та інтермедійних сцен. Поважні частини були переплетені веселими, як напр. народні танці, спів, та виступ хитрого чортика, бурсака.

Новонародженому Ісусові принесли дари три володарі — князь Володимир Великий приніс християнство, гетьман Іван Мазепа Києво-Могилянську Академію, а третій, що був ісповідник віри, приніс Ісусикові страждаючу українську Церкву. Всі учні доклали багато зусиль, щоб якнайкраще вив'язатись зі своїх ролей.

Бурхливими оплесками відзначувала публіка „акторів”, які раділи успіхами своєї праці, та праці

тих учительок, які доклали багато труду щоб підготувати цей вертеп.

Ми, учні шкіл св. Юра, дуже горді з того, що в цей спосіб і ми причинились до святкувань з нагоди 1000-ліття християнства на Україні! Надіємось, що знов буде нагода, щоб ми могли показати нашим родичам і громадянству, висліди нашої праці в школі св. Юра.

Пл. розв. Галя Кузишин

ВІДПОВІДЬ до питання: Як по-українському strawberries with whipped cream? із стор. 11.

Strawberries по-українському ПОЛУНИЦІ (не „трускавки”, бо це слово з польської мови і не „суніці”, бо це по англ. wild strawberries). Cream у цьому значенні це СМЕТАНКА, або ВЕРШКИ. (Першу назву вживають більше в Західній Україні, другу на Наддніпрянщині). Отже повний переклад буде: ПОЛУНИЦІ ІЗ ЗБИТОЮ СМЕТАНКОЮ, або ПОЛУНИЦІ ІЗ ЗБИТИМИ ВЕРШКАМИ.

Вілан

ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ ТАБІР ЮНАЦТВА В ЗСА

Як щороку так і в грудні 1987 року відбувся у Глен Фоллс, НІ чисельний лещетарський табір пластового юнацтва, що його влаштовують Курені УСП і УПС „Бурлаки”. Табір, який прибрав назву „Єгипет” нарахував 93 юнаків і 105 юначок та 33

членів проводу, і тривав від 25-го до 31-го грудня 1987 року. Ряд знімок виконаних пл. сен. А. Бігуном показують найкраще життя і гарний пластовий настрій цього табору.

Учасники і провід лещетарського табору чекають більше снігу

Дружба на лещетарському таборі завжди нав'язується скоро і юначки та юнаки з року в рік приїжджають, щоб зустрітися з товаришами: від ліва Марія Цяпка, Алла Ключас, Наталка Ратич, Лада Явна, Роман Траска, Христя Бокало і Мотря Макарович

Як снігу не було досить, щоб їздити на лещетах — учасники табору заміняли лещета на рольки

Надя Кігічак з Ньюарку і Мелася Галовей із Філядельфії вирушають на кріселку на вершок Західних гір

У змаганнях „красномовности” вже другий раз на лешетарському таборі виграв їх Олекса Геврик з Філядельфії.

Юначки з Детройту Зіна Ласка і Іва Миколаєнко готові на льодовий вітер, що гуляв на з'їздах

На таборі вечорами відбувалися різні заїняття, гри та забави. Ось бачимо на світлині юнаків, що брали участь у „Вечорі талантів”. Від ліва стоять Андрій Яцикевич, Борис Трохимчук, Адріян Пришляк і Павло Червоняк.

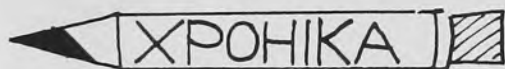
Добре і велике снідання — конечність перед довгим днем лешетарства. На світлині юнаки Володимир Чорнодольський з Балтіморе, Юрій Кузьмич з Раквілл і Роман Мельник з Канади набирають повні тарілки

Молитви за сніг на таборі вкінці сповнилися, юнаки слухають уважно вияснень інструктора перед з'їздом згори Марко Брикович з Нью Йорку, Тарас Ференцевич з Джерзі Ситі і Петро Редько з Нью Йорку.

Олесь Якубович із Олбані кінчає „шусом” змагання сляльому, останнього дня табору

ЮМПЗ 1987

ДИКА КРАЇНА

Пишемо вам кілька слів про наш побут на ЮМПЗ, точніше про небезпеки та природні елементи проти яких ми боролися. Хто з Європи повірив би, що Пласт в Канаді є такий безвідповідальний і пускає свою українську молодь в джунглі? Ми дуже горді, що ми пережили цілий тиждень в такій дикій природі в Алгонквин парку!

В цій країні ще ведмеді і вовки панують над людиною. Таке діється, що вовки стійку гризуть і ведмеді по таборах гаяють, щоб щось солодкого знайти або давитися таборовим сміттям.

Щиро дякуємо канадським лісникам, що вони нас від найгіршого оборонили!

Не тільки великі тварини нам докучали, але також і маленькі. Як тільки сонце сходило комарі вирушали воювати. Легко було пізнати хто забув

плин проти комарів — через набрякнення було важко вбирати однострої. Снідання, обід і вечеря були правдивими битвами з осами. Ті бистрі комахи можуть скорше обчистити хліб з мармоляди чим ти помітиш. Не знаємо чи ці битви за їжу були варта такої муки!

Не лише тварини є такі вредні! Рослинам теж нічого не бракує! Трійливий плющ має свою особливу силу!

Коли ви думаєте, що ваше життя в Канаді є загрожене приїжджайте до Європи і там розкажете пластунам про конфронтацію з табовою мишкою.

пл. роз. Роман Стельмах
пл. роз. Андрій Спех
пл. роз. Мирослав Гомала
пл. роз. Тарас Ребет

Табір розвідувачів на ЮМПЗ 87

Із ЮМПЗ 87 — Дефіляда

Відбиванка на таборі розвідувачів ЮМПЗ 87

НАРЕШТІ НАГОДА

Північна Америка і Європа це дві різні культури. Вони віддзеркалюються також в пластовому житті. Це завважили ми — юнаки зі старого континенту. Як тільки ми приїхали на таборову площу нас охопив страх. Чи автобуси часом не заблудили? Чи може це є табір канадських та американських скавтів проваджений українською булавою і нашою мовою? Але під час відкриття виявилося, що це справді український пластовий табір. Всюди зразкові пластові однострої, як в книжці написано. Це нас заспокоїло. Добре що ми тут приїхали! Тепер всі юнаки мають нагоду, ні, є примушені вживати нашу „пластову” українську рідну мову — принаймні, коли хочуть з нами говорити. На жаль багато з них цієї нагоди не хотіли користати.

Із ЮМПЗ 87 — Відправа комендантів поодиноких таборів

пл. роз. Тарас Ребет і пл. роз. Мирослав Гомала
З газетки ЮМПЗ

Юнаки з Торонта чекають на автобус: зліва Д. Закидальський за ним М. Яріш, Б. Стоділка, А. Тушек і А. Якимів

БАТЬКИ! БАБУНЮ! ДІДУСЮ!

Поможіть дитині приготувитися до св. Тайн Сповіді і Причастя

- + гарний дарунок на Перше Св. Причастя, іменини, день народження, свята
- + тасьма містить: молитви, пісні у виконанні дітей на тлі катехизації
- + сторона 1: по-українськи
- сторона 2: по-англійському з молитвами і піснями українською мовою

Звукозаписна СТРИЧКА — виготовив 30-ий Відділ СУА, Йонкерс

Замовлення в сумі \$8.00 амер. доларів посилати на адресу:

Mrs. Vera Berezoska
149 Farrington Ave.,
N.Tarrytown, N.Y. 10591
U.S.A.

XXVI Пластова Орликіяда

26-та з черги Орликіяда відбулася в 1987 році, в днях 14 і 15 листопада на „Союзівці” і була другою з черги, що її темою було Християнство в Україні. 25-та Орликіяда мала темою: „Християнство в Київській Русі перед св. Володимиром”, а 26-та: „Св. Володимир і впровадження ним христової віри в Київській Русі-Україні та користі з того акту”. Цими двома Орликіядами пластуни чи не перші започаткували відзначення 1000-річчя Християнства в Україні. Як кожного року так і тим разом організаторами Орликіяди були члени куреня УСП і УПС ім. Григора Орлика під проводом пл. сен. Миколи Курчака і пл. сен. Богдана Копистянського. Комендантом Орликіяди був ст. пл. Марко Лисняк, бунчужним ст. пл. Петро Ковч, писарем ст. пл. Таня Оберишин.

В цьогорічній Орликіяді взяло участь 13 Пластових Станиць а це: Бостон, Вашингтон, Гартфорд, Гемстед, Дітройт, Клівленд, Ньюарк, Нью Бронсвік, Нью Гейвен, Нью Йорк, Пассеїк, Торонто-Канада, Філядельфія. Разом у змагу взяло участь 194 юнацтва, що змагалось в 23 загонах.

При напричуд гарній та теплій погоді святочне відкриття 26-ої Орликіяди відбулося в суботу 14-го листопада у великій залі „Веселки” якої сцена була прикрашена портретом патрона Орликівців — Григора Орлика і пластовими символами, як також портретом св. Володимира і відзнакою 1000-річчя роботи пл. сен. І. Зарицького. В залі були також розміщені експонати, що їх юнацтво виготовило, як частину змагу. У відкриттю взяли участь крім проводу Орликіяди, о. М. Харина, який відмовив молитву, пл. сен. Ігор Сохан — голова КПС в ЗСА і крайові коменданти ст. пл. Катя Масник і ст. пл. Степан Шишка. Після першої частини змагу панелью, переведено ще і другу — мистецьку, а увечорі відбулася вечірка.

В неділю 15-го листопада 1987 р. всі учасники взяли участь у Службі Божій, а відтак відбувся кінцевий панель-гутірка з кандидатами на гетьманича і гетьманівну 26-ої Орликіяди. Вкінці в полудневих годинах судді подали до відома висліди цієї Орликіяди.

Пл. сен. Марія Січинська передає грамоти новоіменованим гетьманичеві та гетьманівні 26-ої Орликіяди: пл. розв. А. Винницькому і А. Іваницькій

В загальному точуванні серед юнаків перше місце здобув 15-ий Курінь ім. Івана Чмоли з Торонто, друге 17-ий Курінь ім. Байди Вишневецького з Клівленду, а третє 13-ий Курінь ім. Тараса Чупринки з Дітройту. Серед юначок перше місце здобув 16-ий Курінь ім. Анни Ярославни з Нью Гейвен, друге 10-ий Курінь ім. Олени Косач з Торонто а третє 10-ий Курінь ім. Ольги Кобилянської з Дітройту.

Грамоти відзначення отримали: за панель 16-ий Курінь ім. А. Ярославни з Нью Гейвен, перше місце у мистецькій виставці 10-ий Курінь ім. О. Косач і 10-ий Курінь ім. О. Кобилянської а перше місце за експонати 15-ий Курінь ім. І. Чмоли і 10-ий Курінь ім. О. Косач оба з Торонто.

Гетьманичем 26-ої Орликіяди вибрано пл. розв. Михайла Винницького з Торонто, а його заступником пл. скоба Доріяна Юрчука з Ньюарку, гетьманівною пл. розв. Аню Іваницьку з Дітройту, а її заступницею пл. розв. Ксеню Кизик з Нью Гейвен.

ДАТКИ НА ПРЕС-ФОНД „ЮНАКА”, що вплинули від 1 лютого до 25 березня 1988

ЗСА:	
\$655.00	— Коляда членів 1-го Куреня ім. О. і С. Тисовських (дивись окремий звіт п. н. „3 колядою на „Юнака””)
350.00	— Коляда, підготована пл. Сен. Марією Храпливою (дивись докладніше „Коляда для „Готуйсь””)
20.00	— Коляда для „Готуйсь” від братчика Любомира Собенка
100.00	— Даток Старшини Пластової Станиці в Рочестері з нагоди святкування Ювілею 50-ліття Подружжя пл. сен. Михайла і Катрусі Ляльок (дивись „3 нагоди Ювілею”...)
120.00	— 2-ий Курінь УПС-ок „Ті, що греблі рвуть” на продовження передплат „Готуйсь” і „Юнак” для потребуючих членів Пласту в Аргентині (дивись „Дарункові передплати...”)
95.00	— Замість квітів на могилу св. п. Надії Штогрин склали члени Куреня ім. П. Орлика (дивись „Замість квітів на могили”)
50.00	— Замість квітів на могилу пл. сен. Василя Оріхівського склали „Орликівці” (дивись „Замість квітів на могили”)
50.00	Замість квітів на могилу св. п. пл. сен. Лінки Скремети склали пл. сен. Марія і Михайло Логазі, Сиракузи, (дивись „Замість квітів...”)
40.00	— Склали батьки Марія і Михайло Слободяни св. п. ст. пл. Лесі Слободян — \$25.00 — у п'яту річницю смерті Доні й \$15.00 — в другі роковини смерті її товаришки ст. пл. Юліани (Пуні) Ратич.
100.00	— Замість квітів на могилу св. п. Михайла і Марії Корнагів у 25-ті роковини смерті Батька й 15 роковини Матері склав син — пл. сен. Володимир Корнага (дивись „Замість квітів”)
20.00	— Замість квітів на могилу пл. сен. Ярослава Рубля склали Марія Душник, Нью Йорк (дивись „Замість квітів...”)
10.00	— Склали пл. сен. Оксана Бережницька, Бофало в пам'ять пл. сен. Ярослава Рубля (дивись „Замість квітів...”)
15.00	— Замість квітів на могилу св. п. Теофілі Конотопської склав пл. сен. Ярослав Пришляк, Бофало (дивись „Замість квітів...”)
201.00	— Склали в пам'ять св. п. пл. сен. Наталії Каменецької (дивись „Замість квітів...”)
515.00	— Склали замість квітів на могилу пл. сен. Карла Крайника, Чикаго (дивись „Замість квітів на могилу...”).
410.00	Крім того, жертводавці цієї суми зібрали окремо \$100.00 — на видання 2-го тому Історії Куреня „Лісові Чорти”.
50.00	— Співпрацівники доньки св. п. Єлисавети Муліської склали замість квітів на могилу (дивись „Замість квітів...”)
630.00	— Члени Лешатарського Клубу „Сокіл”, Сиракузи склали замість квітів на могилу св. п. Ярослава Рубля (дивись „Замість квітів...”)
	— Пожертви на пошану пам'яті Ольги Пришляк (дивись „Замість квітів на могили”...)
3,431.00	— американських доларів

Канада:	
\$185.00	— Замість квітів на могилу сл. п. пл. сен. Нестора Чорного склали члени ГП Булави (дивись „Замість квітів на могили...”)
25.00	Склали пл. сен-ри Аскольд і Рома Ганківські, Торонто (дивись „Замість квітів на могили...”)
50.00	Склали Старшина Пластової Станиці Торонто замість квітів на могилу сл. п. Нестора Чорного (дивись „Замість квітів...”)
50.00	Склали Пластова Станиця Торонто замість квітів на могилу сл. п. Степана Романця (дивись „Замість квітів на могили...”)
50.00	— Пожертва Іванни Левицької з Торонто замість квітів на могилу св. п. Софії Яців (дивись „Замість квітів на могили...”)
1,000.00	— Українська Кредитова Спілка (Торонто) щедрий даток на видавничий фонд пластових журналів
25.00	— Даток п. Ярослава Семотюка, Торонто за подаровані йому — збирачеві Т. Горохович старих пластових відзнак
1,365	— канадійських доларів
3,431	— американських доларів
4, 796	— Разом

Пожертва на дарункові передплати

Гарну традицію плекає 2-ий Курінь УПС „Ті, що греблі рвуть” жертвуючи на передплати пластових журналів для пластової дітвори і молоді в Аргентині, яких батьки не спроможні самі за них платити. На 1988 рік передплачено 6 журналів на суму **\$120.00**. Дякуємо дуже в імені обдарованих і заохочуємо інші курені йти слідами „Гребель”.

Коляда на прес-фонд пластових журналів

Почуваємося до милого обов'язку подякувати колядникам за дари на журнали, а зокрема за розуміння ваги колядування. Це ж бо плекання традиції, особливо важливої для нас у діаспорі, до того ж за святкування Ювілею 1000-ліття Хрещення України. Дар в сумі **1,025.00** - доларів значна допомога Пластовому Видавництву.

Сердечно дякуємо колядникам — Новачтву, Старшим Пластунам і Пластунам, організаторам груп та жертводавцям.

Дякуємо братчикові Любомирові Собенкові за пам'ять про „Готуйсь”!

З нагоди ювілейних святкувань у родині

Подяка подружжю пл. сен. Миколі і Катрусі Лялькам та Старшині Пластової Станиці Рочестер за гарний почин — святкувати родинні ювілеї з думкою про потреби Пласту. „Многая літа!” від „Юнака” і Пл. Видавництва!

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. **НАДІЇ ШТОГРИН,**

що відійшла на Вічну Ватру 28 грудня 1987 року, склали члени Куреня ім. П. Орлика, Хутір „Нова Хортиця” по \$5.00 — Дуня Бондаренко, Микола Курчак, Ірина Левицька, Оля Осередчук, Таня Паш, Марта Паш, Оля Равлюк, Марія Січинська, і Дарія Хухра, разом **\$95.00** — на прес-фонд „Юнака”.

У світлу пам'ять

пл. сен. ЯРОСЛАВА РУБЛЯ

довголітнього голови Карпатсько-Лещетарського Клубу, Нью Йорк, ланкового лещетарства УСЦАК-у те ентузіаста міжкраєвих лещетарських змагань складають \$50.00 на прес-фонд „Юнака”

Члени Лещетарського Клубу „Сокіл”, Сиракузи.

Надіслав: пл. сен. Роман Шаран

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. ЯРОСЛАВА РУБЛЯ

склала на фонд виховних журналів пл. сен. Оксана Бережницька \$10.00, висловлюючи співчуття подрузі Славі в її смутку.

Замість квітів на могилу

св. п.

ТЕОФІЛІ КОНОТОПСЬКОЇ

склав на фонд пластових виховних журналів \$15.00 — пл. сен. Ярослав Пришляк з Бофало, США.

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. НАТАЛІІ КАМЕНЕЦЬКОЇ

матері приятельки жертводавців Ари Терлецької склали на прес-фонд „Юнака” \$201.00 — М. і Р. Гавриляки \$30.00, М. і О. Ганкевичі \$25.00, Р. Герасимович \$35.00, Б. і В. Гнатківські \$30.00, І. та Ю. Купчинські \$35.00, С. Рубель, Х. і Ю. Ференцевичі — \$46.00.

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. КАРЛА КРАЙНИКА

склали пожертви на прес-фонд „Юнака” на суму \$515.00 і \$100.00 на видання II-го тому Історії Куреня „Лісові Чорти”.

\$65.00 — Ірина Крайник, \$30.00 — Адріян і Христя Цюлки, по \$25.00 Ярослав і Мася Ганкевичі, Іван і Михайлина Лисейки, Богдан і Ореста Ткачуки; по \$20.00 — Ярослав Бандура, Іванна Горчинська, Юрій Кавка, Михайло Кість, Юрій і Таня Кузичі, Софія Кульчицька, Василь і Дарія Маркусі, Роман Мишик, Богдан і Ірина Плешкевичі, Ростислав і Марічка Смики, Ореста Фединак, Зенон Форович; по \$15.00 — Ростислав і Марія Боднаруки; по \$10.00 — Іван Бабій, Любомир і Міра Ганкевичі, Орест Городиський, Галина Грушецька, Роман і Наталка Завадовичі, Марко і Ліда Пілєцькі, Омелян Плешкевич, Ірина Савка, Олег Сасвич, Ігор і Гандзя Скуб'яки, Ліда Ткачук, Василь Шуя, Юліан Юринєць, Юрій Яримович; по \$5.00 — Іванна Городиська і Стефанія Кочій.

Подала пл. сен. Галина Заяць

Замість квітів на могилу

св. п.

ЄЛИСАВЕТИ МУЛЦЬКОЇ

склали на прес-фонд пластових журналів:

\$75.00 — Співпрацівники Доньки Покійної; \$50.00 — Іван Чернига, \$25.00 — Аня Олексинин, по \$20.00 — Надія Гафткович, О. і Л. Кінахи, Орест і Оксана Кузьми, Ярослава Кукіль, Віра і Ігор Микити, д-р Я. і І. Остапоки, д-р Й. і В. Теслюки, Р. і Л. Романишини, О. і А. Пришляки, Петро і Стефа Пришляки; по \$10.00 — Стефанія Балко, Аніза Вересюк, М. і А. Дергаки; \$5.00 — Анна Табель, Василь Федитняк. Разом пожертв: \$410.00

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. ВАСИЛЯ ОРІХІВСЬКОГО

Курінь УПС „Орликівці” склав \$50.00 — на прес-фонд „Юнака”: Тая Паш, Оля Равлюк, Маруся Січинська, Ірина Сольчаник, Дарія Хухра, Микола Курчак.

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. ЛІНКИ СКРЕМЕТІ

незабутньої Приятельки пл. сен. Марія і Михайло Логази склали на прес-фонд „Юнака” \$50.00

У п'яту болючу річницю смерти

ст. пл. ЛЕСІ СЛОБОДЯН

незабутньої Доні склали на прес-фонд „Юнака” батьки Марія і Михайло Слободяни \$25.00.

У другі роковини смерті її Товаришки

ст. пл. ЮЛІЯНИ „ПУНІ” РАТИЧ

склали на прес-фонд „Юнака” Марія і Михайло Слободяни \$15.00 й просять Пластову Родину згадати обидвох невіджалуваних Подруг у молитвах.

У двадцять п'яти роковини смерті Батька

і п'ятнадцяті Матері

св. п. МИХАЙЛА І МАРІЇ КОРНАГІВ

склав на прес-фонд „Юнака” \$100.00 — син пл. сен. Володимир Корнага.

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п.

пл. сен. ЯРОСЛАВА РУБЛЯ

склала на прес-фонд „Юнака” \$20.00 — Марія Душник, Нью-Йорк

Замість квітів на могилу

св. п.

ОЛЬГИ ПРИШЛЯК

Дорогої Матері, Бабусі і Прабабусі пластового друга Петра й інж. Олександра Пришляків на прес-фонд „Юнака” (що його св. п. Ольга постійно перечитувала) склали пожертви: по \$100.00 інж. Олександр і Анна Пришляки, пл. сен. Петро і Стефа Пришляки; \$50.00 — пл. сен. Андрій Пришляк, Андрій і Марта Пришляк-Мостович; \$30.00 — пл. сен. Іся Пришляк; по \$25.00 — ст. пл. Даруся Пришляк, ст. пл. Христина Пришляк; \$15.00 — пл. розв. Адріян Пришляк; по \$20.00 пл. сен-ри Надя Гафткович, Мирон і Ірена Красій, Орест і Оксана Кузьма, Аня Олексинин, Роман і Соня Платош, \$15.00 — Зірка Рудик, по \$10.00 — пл. сен-ри: Роман Содоль, Валя Чудовська, ст. пл. Адріян і Марта Дергіки, ст. пл. Жанна Розвадовська, пл. сен. Ігор Стельмах і Геня Зелез, п-ство Роман і Меланка Кузьми, п. Ігор Стасюк, по \$5.00 — п. Микола Степанєць, п. Антін Тилка, по \$20.00 — п. Мерклі Джернارد і п. Любомир Рокицький. Разом склали \$630.00

Замість квітів на могилу

сл. п.

пл. сен. НЕСТОРА ЧОРНОГО

голови Осередка Праці УПС у Пл. Станіції Торонто Станична Старшина склала \$50.00 — на прес-фонд „Юнака”.

Замість квітів на могилу

сл. п.

пл. сен. **НЕСТОРА ЧОРНОГО**

Головного Булавного УПС, Краєвого Булавного УПС у Канаді, колишнього голови Пластприяту й осередка Праці УПС у Пластовій Станиці Торонто та активного пластуна на багатьох постах у громаді склали на Пластовий Видавничий Фонд: члени ГПБулави: \$50.00 — сень-ри Таня і Богдан Онишуки, \$40.00 — Орест і Таня Джулинські, по \$20.00 Іроїда і Іван Винницькі, Роман Копач і Іван Франів, \$15.00 — Тоня Горохович. Разом \$185.00

Замість квітів на могилу

сл. п.

пл. сен. **НЕСТОРА ЧОРНОГО**

склали \$25.00 — Аскольд і Рома Ганківські

Замість квітів на могилу

св. п.

СТЕПАНА РОМАНЦЯ

Пластові відданого і постійно активного у Станиці Торонто члена Осередка Пластприяту склала Пластова Станиця Торонто \$50.00 — пересилаючи Родині вислови глибокого співчуття і смутку.

Замість квітів на могилу

св. п.

СОФІЇ ЯЦІВ

склала Іванна Левицька \$50.00 пересилаючи вислови глибокого співчуття засмученій Родині.

Дарункові передплати „Готуйсь” і „Юнака”

2-ий курінь УПС-ок „Ті, що греблі рвуть” надіслав \$120.00 на продовження передплат потребуючим пластунам/кам у Аргентині.

Надіслала пл. сен. **Марта Яцушко**
курінний скарбник

Замість квітів на могилу

пл. сен. керівництва

сл. п. **МИХАЙЛА ПЕЖАНСЬКОГО**

у глибокій скорботі в роковини Його відходу у Вічність дружина пл. сен. Любомира Пежанська склала на прес-фонд пластових журналів \$50.00

Члени І-го Куреня УСП ім. О. і С. Тисовських разом із своїми приятелями відвідували цього року українські родини з колядою, пожертви з цієї нагоди на прес-фонд „Юнака” були \$655.00. Учасники коляди були: ст. пл. і пл-ка Борислав і Наталка Білаші, ст. пл-ки: Христя Лапічак, Одарка Полянська, ст. пл-ни: Мирон Депутат, Даріян Оброца і Нестор Воронка.

Пожертви: \$75.00 пл. сен. Ольга Кузьмович; по \$50.00 — Омелян і Марійка Гельбіги, д-р Любомир і пл. сен. Оксана Кузьмаки, д-р Богдан і Богданна Худі; \$40.00 — Христя Головач-Дебаррі; \$30.00 — Ричард і Христя Леонарди, пл. сен. Ростислав і Галя Мілянчи; по \$25.00 — Зенон і Оксана Бабюки, пл. сен-ри Роман і Зірка Воронки, пл. сен. Юрій і Ріта Даци, Еля Варян, Богдан Казанівський, Божена Ольшанівська, Богдан і пл. сен. Марія Полянські, пл. сен. Василь і Марія Тершаківці; по \$20.00 — Ігор і Оксана Боднарі, Віліям Кичан, Ярослав і Таїса Турянські, Юрій Тритяк, Олена Чехут; по \$10.00 — Марія Головач, Крамарчук, Ірина Сигалів. Разом — \$655.00

Колядникам і жертводавцям від Редакції і Адміністрації „Юнака” дуже голосне й сердечне „Д-я-к-у-є-м-о!”

Українська Кредитова Спілка Торонто надіслала щедрі даток на видавничий фонд пластових журналів у сумі \$1,000.00, за підписами Дирекції — Ярослави Андріїв і Михайла Ребрика.

З нагоди Ювілею 50-ліття подружжя пл. сен. Михайла і Катрусі ЛЯЛЬОК Станична Старшина в Рочестері й пластова молодь склали \$100.00 на прес-фонд „Юнака”, звертаючись до Ювілятів такими словами: Дорогим пл. сен. Михайлові Ляльці і його дружині Пані Катрусі з нагоди 50-літнього Ювілею Подружжя складаємо ширі побажання многих літ та в здоров'ї й радості діждати чергового ювілею.

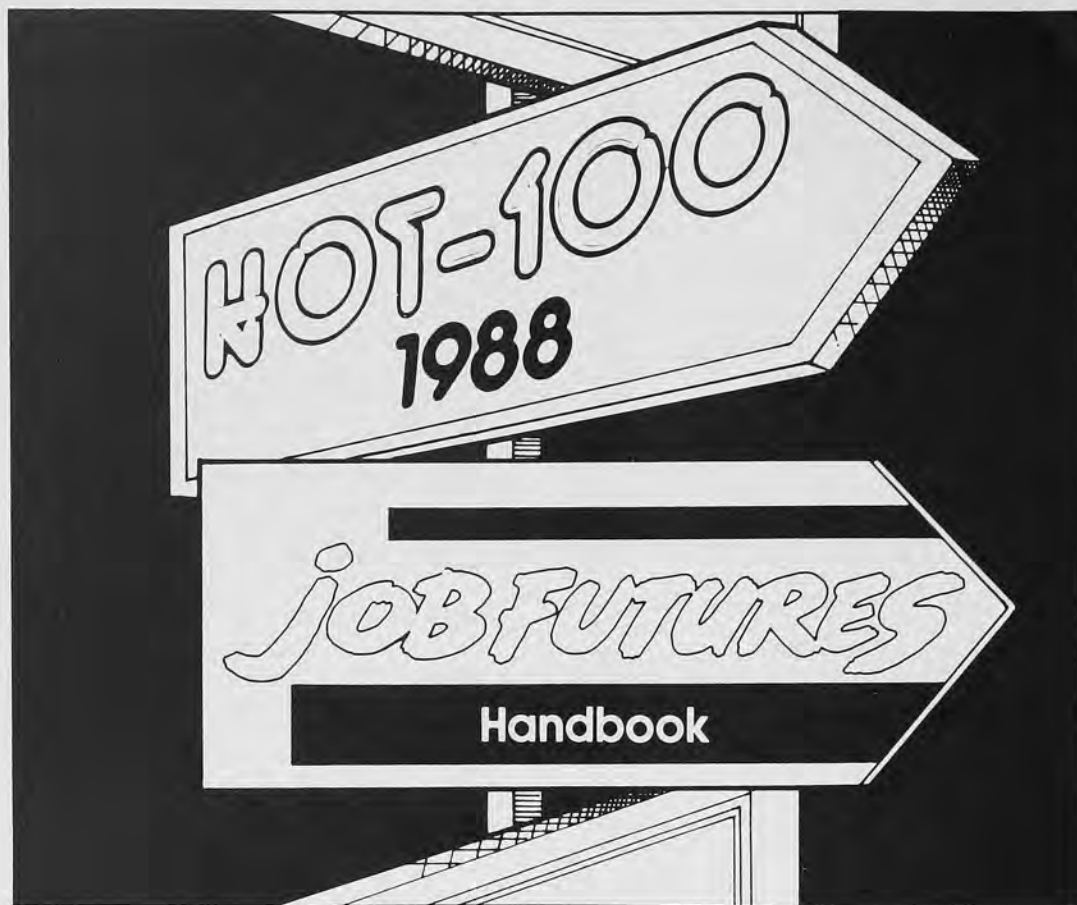
Старшина Пластової Станиці в Рочестері

Просимо вибачення!

У списках датків на Прес-Фонд „Юнака” в числі за вересень-грудень пропущено при коректі у списках „Замість квітів на могилу” бл. п. пл. сен. Атанаса Мілянчи даток: Зірка Ключас зі сином Михайлом — 15 дол. Просимо за цю коректорську похибку вибачення у жертводавців!!!

Редакторка

Canadian Youth. Free pointers for your future.

Дві книжки — "Hot-100" і "Job Futures Handbook" можна вже набувати; вони допоможуть вам зробити рішення, які стоять перед вами вже тепер. Вони подумані на те, щоб прийти назустріч вашим потребам і подати вам інформації, що будуть помічними вам у плануванні вашої майбутності.

"HOT-100" містить 100 деталей програм і послуг уряду Канади для молодих людей, включно з працями і вишколом, можливістю освіти, подорожування і культурного зайняття, а також в ділянці здоров'я, фізичної справності і суспільних допомогних послуг.

"JOB FUTURES HANDBOOK" — це чудова книжка, яка дає вгляд у майбутні можливості більш ніж 200 занять аж до 1995 р.

Як Міністер, Відповідальний за Молодь, я вірю, що ці книжки будуть корисними для вас. Напишіть до мене, будь ласка, за даровими примірниками, або вишліть цей купон на подану адресу:

Please send me

HOT 100

☐ (bilingual)

**JOB FUTURES
HANDBOOK**

☐ English ☐ French

Name _____

Street _____

City _____

Prov. _____

Postal
Code _____

Mail to: Jean J. Charest
Minister of State for Youth
Hot-100/Job Futures
140 Promenade du Portage
Ottawa-Hull K1A 0J9

Government of Canada
Minister of State for Youth
Jean J. Charest

Gouvernement du Canada
Ministre d'État à la Jeunesse
Jean J. Charest

Canada

Хто з Вас подорожує

- літаком ● кораблем ● поїздом ● автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюроі

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

**THE FUTURE
BAKERY**

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластунки і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО—МИКОЛАЇВСЬКІЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Toronto, Ont. M6J 2P4
Tel.: 336-4529

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТУНКИ

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстарішій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

Централа 295 College St. Toronto, Ont. M5T 1S2
Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ 3635 Cawthra Road
(біля Української Католицької Церкви)
Tel.: 272-0468

Відділ 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Відділ 225 The East Mall, Unit 16,
Etobicoke, Ontario
Tel.: 233-1254

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання
помагати членам в економічних справах порадами і
фінансово.

Наша справа — служити членам!

FOR COURTEOUS FRIENDLY SERVICE

COMMUNITY TRUST

2271 BLOOR STREET WEST
TORONTO, ONTARIO, M6S 1P1

Ціна \$2.00

ОЛЕНЬ СОКІЛ БДЖОЛА БАРВІНОК

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА**

"САМОПОМІЧ"

**І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ
"САМОПОМІЧ"**

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙНУ —

*запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.*

Години урядування:

Понеділок	6:00 — 9:00 вечір
Вівторок	6:00 — 9:00 вечір
Середа	9:00 — 1:00 ппол.
Четвер	6:00 — 9:00 вечір
П'ятниця	6:00 — 9:00 вечір
Субота	9:00 — 1:00 ппол.

Щадить, позичайте та полагоджуйте всі свої
фонансові потреби в своїй рідній Українській
Фінансовій Установі.

Кредитова Кооперативна платить вищі відсотки
від звичайних ошадностей якого-небудь банку
чи шадниці.

А також даємо на дуже догідних умовах
всякого роду позички.

ЗАЙДІТЬ ДО НАС ЧИ ПОТЕЛЕФОНУЙТЕ:

229 Hope Ave. Passaic, N. J. 07055. Tel. 201-473-5965

"... виховання — це надавання дум-
нам і почуванням якогось напрямку", —
наже Олександр Тисовський-Дрот. Пла-
стова преса саме й сприяє виконанню
цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передпла-
чуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і нова-
нів та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й
загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал до-
рослого членства Пласту, Пластприяту і
загалу батьків, які цінавляться вихован-
ням і громадськими справами.

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
REALTOR — INSURANCE BROKER

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
5302 Dundas St. West — Tel.: 236-2666

CHOLKAN INSURANCE: BROKERS LIMITED
5302 Dundas St. West, Etobicoke — Tel.: 239-7733

Пластун є ошадний...
— (4-та точка пластового Закону)
*... добре також коли щадить в українській установі
найоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"*
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303